

Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. septembri 2005. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-337/05)

(2005/C 281/16)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 15. septembril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu. Hageja esindajad on D. Recchia ja X. Lewis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ja eelkõige Siseministeerium, Kaitseministeerium, Majandus- ja rahandusministeerium, Metsandus- ja põllunduspoliitika ministeerium, Infrastruktuuri- ja transpordiministeerium ja Ministrite nõukogu juhatuse kodanikukaitse amet võtsid käibele juba pikka aega järgitud ja endiselt järgitava tava sõlmida äriühinguga Agusta otse hankelepingud Agusta ja Agusta Bell'i toodetud helikopterite omandamiseks tuletõrje sõjaväeliste korpuste, karabinjeeride, metsaülemate, piirivalve, finantspolitsei, riigipolitsei ja kodanikukaitse osakonna tarbeks väljaspool igasugust pakkumismenetlust ning eelkõige direktiivis 93/36/EMÜ⁽¹⁾ ning eelnevalt direktiivides 77/62/EMÜ⁽²⁾, 80/767/EMÜ⁽³⁾ ja 88/295/EMÜ⁽⁴⁾ sätestatud menetlusnorme eirates, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nimetatud direktiividest tulenevaid kohustusi.

— mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Kuna Itaalia Vabariik ja eelkõige Siseministeerium, Kaitseministeerium, Majandus- ja rahandusministeerium, Metsandus- ja põllunduspoliitika ministeerium, Infrastruktuuri- ja transpordiministeerium ja Ministrite nõukogu juhatuse kodanikukaitse amet võtsid käibele juba pikka aega järgitud ja endiselt järgitava tava sõlmida äriühinguga Agusta otse hankelepingud Agusta ja Agusta Bell'i toodetud helikopterite omandamiseks tuletõrje sõjaväeliste korpuste, karabinjeeride, metsaülemate, piirivalve, finantspolitsei, riigipolitsei ja kodanikukaitse osakonna tarbeks väljaspool igasugust pakkumismenetlust ning eelkõige direktiivis 93/36/EMÜ ning eelnevalt direktiivides 77/62/EMÜ, 80/767/EMÜ ja 88/295/EMÜ sätestatud menetlusnorme eirates, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nimetatud direktiividest tulenevaid kohustusi.

Pärast kaebuse kättesaamist jõudis komisjoni informatsioon, mille kohaselt Itaalia valitsus oli nimetatud tava järginud juba pikemat aega.

Komisjon väidab, et selline tava ei ole kooskõlas eespool nimetatud riiklike tarnelepinguid reguleerivate direktiividega, kuna ükski läbirääkimistega menetluse kasutamiseks vajalikest tingimustest selle kohta eelnevalt teadet avaldamata ei ole täidetud.

Komisjon leiab lisaks sellele, et Itaalia ei ole tõendanud seda, et käsitletav tava oleks õigustatud direktiivi 93/36/EMÜ artikli 2 alusel, mille kohaselt direktiivi ei kohaldata tarnelepingute suhtes, mis on salajased või nende teostamisel tuleb rakendada erilisi julgeolekumeetmeid vastavalt asjaomases liikmesriigis kehtivatele õigusnormidele või kui see on vajalik selle riigi põhiliste julgeolekuhuvide kaitseks.

⁽¹⁾ EÜT L 199, 9.8.1993, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 13, 15.1.1977, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 215, 18.8.1980, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 127, 20.5.1988, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Landesgericht Innsbruck 22. juuni 2005. aasta määrusega kohtuasjas Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols versus Tirooma liidumaa (Austria)

(Kohtuasi C-339/05)

(2005/C 281/17)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Landesgericht Innsbruck'i 22. juuni 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols v. Tirooma liidumaa (Austria), mis saabus kohtukantseleisse 19. septembril 2005.

Landesgericht Innsbruck küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

Kas liikmesriik või liikmesriigi kohalik omavalitsusüksus peab lepingulisele teenistujale makstava tasu arvestamisel võtma arvesse teenistusaja teatud Šveitsi asutustes, mis on võrreldavad Tiroler Landesvertragsbedienstetengesetz'i § 41 lõikes 2 (või 1948. aasta Vertragsbedienstetengesetz'i § 26 lõikes 2) nimetatud asutustega ilma ajaliste piiranguteta, või tuleb Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelist lepingut isikute vaba liikumise kohta (EÜT 2002 L 144/16) ja eelkõige selle I lisa artikli 9 lõiget 1 tõlgendada viisil, et ainult alates selle lepingu jõustumisest 1. juunil 2002 Šveitsis teenistuses oldud aega arvestav piirang on lubatav?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbetsdomstolen 15. septembri 2005. aasta määrusega kohtuasjas Laval un Partneri Ltd versus Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1 Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

(Kohtuasi C-341/05)

(2005/C 281/18)

(Kohtumenetluse keel: rootsi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Arbetsdomstolen'i (Rootsi) 15. septembri 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Laval un Partneri Ltd. v. Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1 Byggettan ja Svenska Elektrikerförbundet, mis saabus kohtukantseleisse 19. septembril 2005.

Arbetsdomstolen (Rootsi) küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas EÜ asutamislepingu teenuste osutamise vabaduse ja kodakondsuse alusel diskrimineerimiskeeluga ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiviga 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega on kooskõlas ametiühingute püüde sundida blokaadi vormis kollektiivvaidlusega ajutist teenuse pakkujat sõlmima vastuvõtvast riigis ülalnimetatud Arbetsdomstolen'i kohtuotsuses toodud kollektiivlepingut töötingimuste kohta, kui olukord vastuvõtvast riigis on selline, et direktiivi 97/71 rakendamiseks vastuvõetud õigusaktides puuduvad sõnaselged sätted kollektiivlepingus toodud töötingimuste kohaldamise kohta?

2. Rootsi Medbestämmandelagen (töötajate kaasarääkimisõigust käsitlev seadus) keelab kollektiivvaidlused, millega püütakse kõrvale hoida teiste osapooltega sõlmitud kollektiivlepingust. Sellist keeldu kohaldatakse siiski vastavalt nn lex Britannia seaduse ühes osas sisalduvale erisättele vaid juhul, kui ametiühing võtab meetmeid töösuhete suhtes, millele otsest kohaldatakse Medbestämmandelagen'it, mis tegelikkuses tähendab, et keeldu ei kohaldata kollektiivvaidlustele välismaise ettevõtja vastu, kes tegutseb Rootsis vaid ajutiselt ning toob tööjõu ise sisse. Kas EÜ asutamislepingu teenuste osutamise vabaduse ja kodakondsuse alusel diskrimineerimiskeelu reeglid ning direktiivi 96/71 sätted keelavad viimase reegli kohaldamise, mis koos nn lex Britannia muude sätetega tähendab tegelikkuses, et kohaldatakse Rootsi kollektiivlepingut ning see on ülimuslik välismaiste sõlmitud kollektiivlepingute suhtes, blokaadi vormis kollektiivvaidluse puhul, mille Rootsi ametiühingud võtsid ette välismaise ajutise teenusepakkuja vastu Rootsis?

Euroopa Ühenduste Komisjoni 19. septembri 2005. aasta hagi Soome Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-342/05)

(2005/C 281/19)

(Kohtumenetluse keel: soome)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 19. septembril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Soome Vabariigi vastu. Hageja esindajad on M. van Beek ja I. Koskinen, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Soome Vabariik on regulaarselt lubanud pidada jahti huntidele vastuolus nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (*) artikli 16 lõikes 1 sätestatud eranditega, on Soome Vabariik jätnud täitmata selle direktiivi artikli 12 lõikest 1 ja artikli 16 lõikest 1 tulenevad kohustused;
- 2) mõista kohtukulud välja Soome Vabariigilt.